

Послание от областното президентство: старейшина Гвидо Сенкас от Седемдесетте

„И чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всичко“

Изминаха повече от 15 години, откакто се кръстих в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Какво се промени в живота ми оттогава? Много, но ако трябва да отбележа главното, то е че сега имам свидетелство, или духовно потвърждение на истината, дадено ми от Светия Дух.

Когато срещнах мисионерите, за пръв път усетих, че в думите им има нещо повече от убеденост. Очите им излъчваха светлина и се виждаше, че те наистина са щастливи. Опитвах се да разбера защо и освен това ми се щеше сам да си отговоря на въпроса истина ли е това, което говореха мисионерите? Истинна ли е Книгата на Мормон?

В книгата на Мороний 10:5 се казва, че „чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всичко“. Светът често не ни разбира, когато говорим за Светия Дух, понеже, както е написано в Евангелието от Йоанна 14:17, светът не може да Го приеме, „защото не го вижда, нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде“. Значи ние можем да получаваме отговори чрез Светия Дух! В Нефи четем, че Светият Дух „ще ви покаже всичко, което трябва да правите“ (2 Нефи 32:5). Тези, които са почувствали докосването на Светия Дух, знаят, че това е реално! Той действително ни води и ни нашепва само ако ние самите

се стремим към подобно общуване и сме достойни за Него.

Когато лично получаваме потвърждение от Светия Дух и имаме свидетелство, ние можем сами свободно да решаваме какво трябва да вършим. Не могат да ни разколебаят мнението на обществеността, нечийи упреци, съмнения. Господ очаква да работим постоянно над себе си и да укрепваме своето свидетелство. Ето защо трябва не просто да четем Светите писания, но и да размишляваме над тях, да се молим, да задаваме въпроси. След като прекарал първия Си ден с нефитите в Америка, Исус казал, „...върнете се по домовете си и обмислете нещата, които ви казах, и помолете се на Отца в Моето име, за да можете да разберете“ (3 Нефи 17:3).

Ние не можем да разчитаме на свидетелството на другите. Алма ни дава хубав пример: „Ето, постих и се молих в продължение на много дни, за да мога аз самият да узнам тези неща. И сега, самият аз знам, че те са истинни“ (Алма 5:46).

Обръщайте се към Небесния Отец, задавайте Му своите въпроси! И Той задължително ще ви отговори, Той е обещал това, и чрез Светия Дух сами ще можете да узнаете онова, което е нужно. И когато имате свое собствено свидетелство за истинността на Евангелието, ще ви бъде радостно и леко да живеете независимо от всички трудности и изпитания, които всеки от нас ще трябва да

Старейшина Гвидо Сенкас от Седемдесетте

преодолява, преди да се озове обратно у дома при Небесния Отец. ■

Старейшина Сенкас

Конференция на окръг София

Росица Крупева

Среща с Проучватели и Нови Членове

„Всички онези, които се смирят пред Бога и пожелаят да бъдат кръстени, и дойдат със съкрушено сърце и каещ се дух, и засвидетелстват пред църквата, че искрено са се покаяли за всички свои грехове, и искат да вземат върху си името на Исус Христос, решени да Му служат докрая, и наистина излязат чрез делата си, че са получили от Христовия Дух за опрощение на греховете си, ще бъдат приети чрез кръщение в Неговата църква church.“ (У. и З. 20:37)

На 29 октомври, преди конференцията на окръг София, се състоя традиционната среща на новопокръстени членове и проучватели с президента на област Източна Европа. Президент Пайпър се ръкува и говори лично с всеки един от новите членове, които бяха на възраст от 8 до 80 години!

Г-н Величко Хохов, на 80 години, е роден в Истанбул, сега живее в София и това е една от първите му срещи с членовете на Църквата. Той е възхитен от силните духовни послания на говорителите. Силвия Спиридонова също отскоро има срещи с мисионерите и тези срещи ѝ дават неочакван духовен полет, носят ѝ много радост. Г-н Пламен Ваташки сподели какво удовлетворение му носи всяко посещение в дома за събрания и колко велико е учението на Църквата, защото е истина.

В своята реч президент Пайпър сподели радостта си от срещата с новите членове и проучватели на Църквата в България и разказа историята на обръщането във вярата на предците си още през 1885 г. Той подчерта, че за да можем да получим отговори на въпросите си за смисъла на човешкия живот, трябва да бъдем смирени, да се молим със силна вяра и да живеем в съответствие с Божиите заповеди. Знанието на заповедите е стъпка към Бог. А Евангелието е пътеката, която води към завръщането в Неговото присъствие. Трябва да четем всеки ден от Светите писания, за да получим вдъхновение за разбирането на плана на Небесния Отец и за вечните му истини.

С кръщението ние сме свалили

товара на греховете си и сме получили личен водач, който да ни направлява по пътя към вечен живот. Но трябва да бъдем смирени, за да можем да чуем напътствията на Светия Дух и да се стараем да ги следваме. Всяка неделя трябва да подновяваме заветите си с Небесния Отец, за да получим обещаните ни благословии и да имаме Духа винаги с нас, за да ни утешава и води през изпитанията на всекидневието по тясната и стръмна пътека към Небесния Отец.

Основата На Църквата Са Здравите Семейства

Точно в 10 часа на 29 октомври президента на окръг София, **Красимир Йонков**, откри конференцията на окръга. Гости на очакваното духовно събитие бяха президента на област Източна Европа Пол Б. Пайпър и сестра Пайпър и президента на Българска Софийска Мисия Блеър С. Бенет и сестра Бенет.

Изпълнението на химна „Високо на върха“ и вдъхновената молитва на брат Любомир Колев допринесоха за силното присъствие на Духа в залата.

Като първи говорител президент Йонков припомни вълнуващите моменти от освещаването на храма в Хелзинки и говори за благословиите, които носи родословната работа на членовете. Той призова за по-активна работа по родословните проучвания, въпреки че за много братя и сестри от Източна Европа изследването на родословието ще бъде трудно, защото тоталитарните режими бяха прекъснали връзките между поколенията, а липсата на обич и връзка между

поколенията е проклятие. Но пророк Илия „...ще обърне сърцето на бащите към чедата, и сърцето на чедата към бащите им, да не би да дойда и поразя земята с проклятие“ (У. и З. 128:17). Кръщението за предците ни е важно за нашето спасение. Апостол Павел е казал, че без нас нашите предци не могат да бъдат сторени свършени, нито пък ние можем да бъдем сторени свършени без нашите мъртви.

Сестра Моника, наскоро завърнала се от мисия, призова да не се страхуваме да говорим с хората за възстановеното Евангелие. Да не се отказваме, дори и когато ни се струва безнадеждно да бъдем чути и разбрани. Ние трябва да даваме шанс на останалите братя и сестри да бъдат спасени, защото всички сме чеда на Бог.

Конференцията продължи с вдъхновено музикално изпълнение на цигулка на старейшина Уикс и свидетелство на сестра Солтър за любовта ѝ към нашия Спасител и Изкупител. Президентът на клон Гео Милев, Адам Солтър, сподели колко е благодарен на Бог за семейството, което има, за приятелите и работата си, и за всички благословии, които е получил през последната година.

Сестра Бенет сподели своето свидетелство за Небесната любов, за това каква благословия ни носи любовта дори само на едно малко дете, как тази любов може да промени целия ни живот, да ни направи по-чувствителни към нуждите на другите и да ни даде сили и вдъхновение за служба. Трябва да обичаме и да служим на ближните си тъкмо

както Исус Христос. Той е нашият велик пример за служба. Чистата любов на Исус няма нужда от обяснения. Той ни показва пътеката към спасението и ни кани да го последваме. Ние трябва да знаем, че Църквата не е място, където се събират само свършени хора, тя е място, където се събират несвършените, за да се подкрепят и да служат един на друг в трудния път към съвършенството, вдъхновени от примера на Спасителя.

Президент Бенет започна своята реч, споделяйки надеждата, че до следващата конференция залата няма да може да побере всички участници и че ще трябва да се търсят нови сгради. Той си спомни как преди много години, когато е служил като президент на клон, въпреки че е бил много уморен, една усмивка и няколко думи на благодарност от страна на млад брат са му дали нови сили за служба, дарили са го с повече увереност, мир и радост в душата. Президент Бенет разказа как когато Исус изцелил 10 прокажени в един град, 9 от тях се веднага се върнали при семействата и приятелите си, за да споделят радостта си от чудното изцеление, а само един почувствал нужда да се върне при Спасителя и да му благодари, коленичейки пред Него. Тогава Исус казал, че хубаво нещо е да споделиш радостта със семейството и приятелите си, но не е най-доброто. Най-хубавото е да се обърнем и да благодарим за доброто, което ни е сторено. Винаги трябва да намираме време за най-доброто – да благодарим, защото благодарността носи благословии за всички. Никога не трябва

Президент Пайпър говори с нов член на Църквата.

да забравяме да благодарим на близките за грижите и на Небесния Отец, за това, което ни е дал.

След изпълнението на химна „Дух божий“ **сестра Пайпър** благодари за вдъхновените свидетелства на членовете на Църквата в България и призова да не се страхуваме в изпитанията, защото Бог е с нас, ние сме на Неговата страна. Както се казва в 1 Нефи 7: 12 ст. „...Господ е в състояние да *направи всички неща според волята Си за чедата човеици, ако е твѝ, че те упражняват вяра в Него. Затова нека Му бъдем верни.*”

Президент Пайпър също сподели своята радост да бъде сред българските членове на Църквата и подчерта колко е важно да се събираме на тези духовни форуми, където можем да получим отговори на много от въпросите, които си задаваме, но трябва да идваме винаги с подготвено, отворено сърце за тези истини. След конференцията

всеки ще си отиде в къщи, научил нещо важно за себе си и обогатен духовно.

Днес чухме прекрасни музикални изпълнения, но за това е нужна първо здрава основа, за да се развият талантите още от детството. Ако сега построите здрава основа на Църквата в България, и сградата по-късно ще бъде здрава. Основата на църквата са семействата. Бог не е оставил Адам сам, дал му е Ева. Така Бог е основал първото семейство, за да създаде здрава основа за духовното развитие на човечеството. Нашата цел е да създаваме здрави и силни семейства, в които бащата има задължението да бъде духовен ръководител. Днес Сатана се опитва да разбие семейството и проповядва жената да се състезава с мъжа в работата и така да забрави своя приоритет – семейството и отглеждането и възпитаването на децата. Пророк Етер призовава хората „*да повярват в Бога за покаяние, за да не би да бъдат*

унищожени, като им казваше, че чрез вяра всички неща са изпълнени.” (Етер 12:3) И семейството, и Църквата трябва да се градят с вяра. Както малките деца вярват безрезервно на родителите си, Бог

иска да има здрави семейства в България и ние трябва да повярваме. Без силна вяра това няма да стане. Без вяра няма свидетелство. С вяра трябва да направим всичко, каквото зависи от нас, според

силите си, и ще бъдем благословени. Защото Бог е нашият Небесен отец и Той ни обича така както ние обичаме децата си. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия

Вие сте бъдещето на Църквата в България!

Росица Крулева

„...**К**огато сте в служба на ближните си, вие сте само в служба на вашия Бог”.

(Мосия 2:17)

„Вие сте бъдещето на Църквата в България!” – с тези думи се обърна към отслужилите мисионери президентът на Българска Софийска мисия Блеър С. Бенет на първата среща на мисионерите от България, състояла се на 18 ноември 2006 в сградата на мисията в София. На срещата дойдоха със семейства си около 25 бивши мисионери, отслужили мисия в различни страни на Европа и в Щатите.

Към 18 часа в сградата на Мисията започнаха да пристигат елегантни млади жени и мъже, които се прегръщаха и развълнувано представяха на приятелите си своите съпруги или съпрузи. Семейство Пасеви от Пловдив бяха дошли с едномесечното си бебе.

Възрастните двойки – сем. Картър, сем. Джонсън, сем. Макинтайър и сем. Тайнз, коитов момента служат в България, се присъединиха към сем. Бенет, приветствайки завърналите се мисионери.

Сем. Джонсън, което отговаря

Снимка за спомен след срещата.

за Образователната програма на Църквата в България, първи споделиха спомени от младите си години – как са се запознали, как са сключили брак и как по-късно са отгледали с любов своите 19 деца. Те посъветваха на шега се бъдещите майки и татковци първо да имат внуци, защото „се гледали по-лесно и били много по-забавни”.

Сем. Макинтайър, двойката, работеща в офиса на Мисията, разказаха спомени за танцовата вечер, на която се запознали, и споделиха, че 7 от техните внуци също са на мисия.

Сем. Картър (хуманитарната двойка), се запознали на бизнес

среща и споделиха, че нищо в живота не е случайно. Те подчертаха колко са щастливи, че служат в България и имат възможност да опознаят красотата на природата и гостоприемството на българите.

Президент Бенет и сестра Бенет споделиха радостта и увереността си, че бъдещето на Църквата е в сигурни ръце: „Вашите родители са пионерите, вие сте основата, а децата ви са бъдещето на Църквата в България. Вашите деца ще бъдат лекари, инженери, юристи и те ще са първото поколение, отгледано в Евангелието. Те са нашето бъдеще! Винаги да помним, че вярата ни

отслабва поради съмнения; като се обърнем към Спасителя, ще намерим сила”.

Президент Бенет тържествено обеща, че догодина по същото време отново ще организира подобна среща, но много по-голяма, защото към днешните гости ще се присъединят и нови, които ще завършат мисията си през годината.

По време на срещата отслужилите мисионери имаха възможност да разговарят по телефона с президентите си по време на мисията им и така да възстановят онези специални връзки, съществуващи между мисионер и президент на мисия. Докато приятелствата се възстановяваха, се виждаха и сълзи на радост.

Президентът на клон „Хаджи Димитър” Георги Кралев, който е служил в мисия Билбао Испания, сподели колко е щастлив, че е имал възможност отново да разговаря с президентите си Сивик и Ларкин, които за негово учудване не са го забравили и се интересували какво прави, къде учи и има ли вече семейство.

В края на срещата всички мисионери получиха снимка от вечерта и бяха изненадани с индивидуални подаръци – албуми с писмо от техните бивши президенти на мисия, полезни съвети за завърналите се мисионери и вдъхновяващи цитати от Светите писания.

На сбогуване присъствието на Духа в залата беше толкова силно, че в много очи блестяха сълзи, а всички – домакини и гости си обещаха догодина да се срещнат отново. ■

*Росица Крулева, Българска
Собийска мисия*

Два хуманитарни проекта

Росица Крулева

Сестрите от Обществото за взаимопомощ на окръг Пловдив и хуманитарната двойка на Църквата в България сем. Картър зарадваха децата и медицинския персонал в детското отделение на сливенската болница „Д-р Иван Селимски” с ново медицинско оборудване, спално бельо и детски дрехи, ушити от сестрите в Църквата. Животоспасяващите аспиратори, инфузионни помпи, оборудване за дихателна терапия и перални, дарени от Църквата, ще дадат възможност на медицинския персонал в отделението да осъществи по-качествена диагностика и лечение за пеленачетата и малките деца, страдащи от бъбречни, дихателни и храносмилателни заболявания.

На 8 ноември 2006 г болницата получи официално дарението, а завеждащ детското отделение д-р Люба Бъчварова сподели с радост, че новото оборудване дава възможност за по-точна диагностика и адекватно лечение и ще помогне да се спасят много детски животи. То ще намали и времето на болничните престои, които обикновено депресират децата.

Д-р Методи Попстойков, директор на болницата, топло благодари на представителите на Църквата за щедрот дарение и подчерта колко спешна е била нуждата от това оборудване в момента.

Сестра Мария Йовчева от Ямбол сподели с радост, че никога сестрите от клона не са се чувствали

Сестрите от Обществото за взаимопомощ от окръг Пловдив направиха 200 чаршафчета и завивки за децата от детското отделение на болницата в Сливен.

толкова близки и задружни, както по време на работата по този хуманитарен проект в помощ на болните деца.

Сиропиталище „Мария Луиза” в Пловдив, което дава подслон на около 100 деца от 7 до 15 години, получи две нови сгради, построени по проект на немско–холандска неправителствена организация, но щастливите новодошци и техните възпитатели имаха нужда от ново обзавеждане за спалните, кухните и пералните на дома. В отговор на тези нужди хуманитарната двойка на БСМ сем. Картър съвместно с ръководството на сиропиталището подготви хуманитарен проект за закупуване на перални, хладилници, кухненско оборудване и обзавеждане на спалните помещения.

В топлия и слънчев есенен следобед на 19 октомври 2006 в приемната на сиропиталището се състоя скромна церемония за официално предаване на дарението, организирана от признателните домакини.

Директорката на дома, г-жа Дарина Кукева, благодари на пристигналите гости – сем. Картър, сестра и старейшина Джонсън, отговарящи за образователните програми на Църквата в България,

Магдалена и Габриела са щастливи да покажат баницата, направена от тях.

мисионерите и членовете на Обществото за взаимопомощ от клон Пловдив, за щедростта и грижите към възпитаниците на дома, някои от които посещават курсовете по английски език, организирани в дома за събрания на Църквата. Най-редовната курсистка от сиропиталището, Елена на 15 години даже се представи и благодари на гостите на английски език!

След официалната част децата от дома пожелаха да покажат на гостите си своите детски кътове, украсени с цветя, спални с нови легла, гардероби и кухнята, където сами бяха приготвили питки и баница в

Децата показват новите си легла.

новата фурна. Десетгодишните Ася Лолита и Ирина споделиха радостта си, че имат възможност да направят сами сладкиши у дома.

Най-щастливи бяха най-малките обитатели на дома, защото вече имаха телевизор във всяка стая, за да гледат любимите си детски сериали. Г-жа Граматикова, възпитателка в дома, сподели, че помощта на дарителите дава възможност и тези деца да живеят достойно, в уютна, близка до семейната среда. Това дарение

възпитава, учи децата в бъдеще и те да помагат на ближния в нужда, както учат Светите писания.

После всички участници в тържеството излязоха на двора, където възпитаниците на дома играха забавни игри, на които ги бяха научили мисионерите. Накрая гости и деца като голямо семейство си направиха снимки за спомен пред паметника в двора на училището и си пожелаха да не се забравят, да си гостуват редовно за празниците. ■

Среща на семействата от Българска Софийска Мисия

Росица Крупева

„...**Б**ракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца.”

(из Прокламация към света на Първото Президентство и Съвета на дванадесетте апостоли)

На 2 декември 2006 в сградата на БСМ се състоя среща на семействата в Църквата. Към 18:30 часа първите семейни двойки пристигнаха с децата си. На входа ги посрещнаха сестра Бенет и президент Бенет, хуманитарната двойка Картър, сем. Джонсън, сем. Тайър, сем. Макинтайър и мисионери от БСМ.

В залата, край празнично подредената и отрупана с храна маса, членовете на семействата се запознаваха, разменяха си телефони и адреси, споделяха идеи за коледните празници.

Децата предпочетоха да отидат в детската стая, където няколко

сестри и мисионери им бяха организирани забавни игри, имаше детски филмчета и много сладкиши.

За духовното настроение допринесе и вдъхновеното, професионално изпълнение на мисионерския хор под ръководството на старейшина Едвълсон.

При запознаването си с всяко семейство поотделно президент Бенет и сестра Бенет си записваха и по една дума на български език – щастие, приятелство, любов, мъдрост, вяра, уважение и други прекрасни думи.

Вечерта продължи с духовно послание към семействата в Църквата, посветено на укрепването на брака, и полезни съвети и малки хитрости за възпитанието на децата като задължителния въпрос „получи ли разрешението и на баща си?“, използван от сем. Макинтайър, да не се ляга вечер преди да се коленичи за благодарствена молитва, препоръчано от сем. Тайър; да се

обичаме е най-доброто за нашите деца, споделиха сем. Джонсън, да бъдем освен съпрузи и най-добри приятели, призоваха сем. Картър, винаги да се подкрепяме в църковните и професионални задължения, подчертаха президент Бенет и сестра Бенет, семейството е основата на Църквата, а бракът, като цветето, ще остане жив и ще издържа на бури и изпитания, само ако се полива всеки ден с обич и ако се

храни със светлината на вярата.

В края на срещата президент Бенет предложи семейните двойки в Църквата да се събират заедно поне 2–3 пъти в навечерието на най-големите празници в годината. Всички присъстващи приеха с ентузиазъм това предложение и то бе включено в закриващата молитва на сестра Стефка Колева. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия

институт, но музиката, българската песен продължава да бъде любимото и хоби. Народната песен я среща с бъдещия ѝ съпруг и така Божанка става член на голямо семейство със седем деца, повечето членове на Църквата. И Божанка се кръщава в един слънчев ден на 2001 г. После се сбъдва голямата ѝ детска мечта – да има свое семейство и свое дете – дъщерята Дани, която вече е на 7 години и очевидно е наследила артистичните заложби на майка си.

Сестра Божанка е убедена, че дабите ни са дадени от Бог и затова изявите на духа, изкуствата, се раждат от вярата и се хранят с вяра. Колкото по-силна е вярата, толкова по-велико е изкуството, което човек може да сътвори. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия

Искусството извира от вярата

Росица Крулева

Включ София има една млада сестра, Божанка Папалезова, която обича да пее български народни песни, облечена в българска национална носия. Вдъхновените ѝ артистични изпълнения отдавна са я направили популярна сред членовете на Църквата в

България и често предизвикват възхищението на мисионерите, които за пръв път имат възможност да чуят автентичен български фолклор. Тя е певица от популярния Ансамбъл за народни песни и танци, често пътува на турнета, съпровождат я аплодисменти, животът ѝ днес е пълен с творческо вдъхновение и красота.

Но малко братя и сестри знаят през колко изпитания е преминала сестра Божанка в живота си и как е преодоляла ударите на съдбата благодарение на вярата и смиренното си. Сестра Божанка е израсла в сиропиталище – Дом за девойки „Марийка и Маринчо Караконови“, сама е успяла да се пребори „за достойно място под слънцето“. Боледува тежко и дълго, лекарите са учудени от силата на духа и бързината, с която се възстановява след 12 операции! Приятелите ѝ я дават за пример на децата си как човек с помощта на вярата в Бог може да преодолее огромни изпитания. Тя учи и завършва Химико-технологичния металургичен

С песен в сърцето

Росица Крулева

Внеобичайно слънчевия за късната есен следобед на 26 ноември 2006 пред Националния дворец на културата в София, любимото място за разходки и забавления на младежите от града, група мисионери на Църквата представиха импровизиран предколеден концерт от популярни църковни химни. Постепенно мисионерският хор се разрастваше с присъединили се членове, а стотици случайно минаващи граждани се спираха да послушат концерта на открито. Няколко донесени пеенки с текста и нотите на химните улесниха начинаещите „хористи“.

Много младежи и по-възрастни

ЛИЧЕН АРХИВ НА БОЖАНКА ПАПАЛЕЗОВА

Божанка Папалезова в традиционна българска носия.

Мисионерски концерт.

двойки спираха край подредените на маса дипляни и църковни издания, а усмихнати мисионери се

разхождаха из тълпата, канейки присъстващите да дойдат на безплатните уроци по английски, които Църквата организира, отговаряха на въпроси за Църквата, подаряваха на интересуващите се брошури, дипляни или копие от Книгата на Мормон. ■

*Росица Крунева,
Българска Софийска мисия*

Светия от последните дни в България печели злато

Николай Тодоров

Атом Согоян (в средата), член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в клон Пловдив, зае първото място на рапира в националния шампионат по фехтовка за 2006 г. за мъже. Състезанието се проведе в Пловдив на 2 декември 2006. Това е най-голямата спортна проява на Българската федерация по фехтовка за годината. „Знам, че Небесният Отец ме обича, но аз също съм Му верен и послушен,

това е двустранна връзка”, заяви брат Атом веднага след състезанието. Той се озова в прегръдките на семейството си – съпругата му Карина, двете малки дъщерички Инес (9 г.) и Мишеле (5 г.) и неколцина приятели от Църквата, които го насърчаваха по време на събитието. И което е още по-интересно, той дори не е български гражданин!

Всъщност, Атом е опитен фехтовчик. Той тренира от 7-годишна възраст и е носител на почетната титла от времето на социализма „майстор на спорта”, няколко пъти е шампион на Армения и веднъж на целия бивш Съветски съюз.

Атом и съпругата му Карина пристигат в Пловдив, България, през 1992 г. от родната си Армения. Тогава те били на по 22 години – част от много хуманитарни бежанци от Армения, напуснали дома си след разпадането на бившия СССР. Животът им в България не бил лек, те нямали нито пари, нито приятели, и не знаели и дума на български. Но когато

през 1994 г. мисионерите похлопали на вратата им, те били готови за най-важното събитие в живота им.

След това състезание мечтата на старейшина Атом е да отвори училище по фехтовка за деца. „Мога да подготвям бъдещи шампиони”, казва той убедено. Дали това са само красиви думи или зад тях има неща? „Тъй като сме бедни, имаме нужда от известно количество екипи по фехтовка втора ръка за деца. Бих желал да се свържа с други членове или спортни клубове, желаещи да помогнат”.

Той звучи непоколебимо. Вярвам му – нещо ми подсказва, че има Някой, Който е готов да осъществи бляновете на вярващите и да им изпрати ръце, които да им помогнат. ■

Николай Тодоров, Българска Софийска мисия, клон Пловдив

Мисионери, призовани да служат от България

Иванова, Диана Анголова

От Българска Софийска мисия на Храмовия площад в Солт Лейк Сити. ■

Атом Согоян (в средата).